

Příloha k protokolu o SZZ č.	Jana Stejskalová
FF JU v Čes. Buděj.	Diplomant:
Vysoká škola:	LHSn
Ústav bohemistiky	Obor:
Katedra:	
6. 6.2014	diplomové práce
Datum odevzdání posudku:	Vedoucí */
	Prof. PhDr. Petr Bílek, CSc.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Narativní postupy televizních seriálů: Klasické románové adaptace (téma)

Předložená práce se věnuje produktivnímu tématu, k němuž existuje již bohatá literatura, teoretizující problematiku adaptace jak z primárně literárního, tak i z primárně filmového hlediska. Přesto jde o téma otevřené a uchopitelné, zvláště pokud má konkrétní práce ambici řešit jen určitý výsek tohoto tématu, což v případě Jany Stejskalové představuje cílené omezení na médium televizního seriálu (tedy ne filmu) a na specifický adaptovaný materiál – literaturu vnímanou jako součást minulostní kanonické tradice (a žánr románu konkrétně).

Práce je vystavěna na vyzkoušeném a stabilizovaném kompozičním modelu „nejdřív teorie, poté praxe“. Proto shrnuje a komentuje základní tři okruhy, jejichž teoretizující řešení se jeví jako nezbytná východiska: teorii adaptace, teorii televizního seriálu a teorii filmového vyprávění jako oblasti s jinými pravidly a postupy, než jaké platí v oblasti vyprávění literárního.

Výklad adaptace vychází z poměrně bohatého spektra literatury, z níž diplomantka vybírá, parafrázuje, komentuje a do scelujícího výkladu shrnuje pojetí nejproduktivnější (Linda Hutcheonová, Petr Bubeníček). Zjevně enormní zaujetí tématem nicméně vede k tomu, že Jana Stejskalová se věnuje jak výkladům teorie adaptace (tedy obecně platných principů), tak i výkladům vývojovým, a to jak v oblasti filmového a televizního materiálu, tak i proměn reflektování adaptací. A totéž platí i pro další dva teoretizující oddíly. I u nich je ale třeba ocenit, že autorka zakládá svůj výklad na pojetích nosných a sofistických (Radomír D.

Kokeš u seriálů, Katarína Mišíková, Seymour Chatman či dvojice Bordwell – Thompsonová u filmové narace). Autorce se ve výsledku daří shrnout a vyložit veškeré základní koncepty i termíny, s nimiž lze k výkladu konkrétních seriálových adaptací literární románové klasiky přistoupit. Protože ale tento výklad zabírá takřka 70 stran textu, je pak konkrétní analýza seriálových adaptací románu Charlotte Brontëové *Jana Eyrová* jen shrnutím a použitím východisek vybudovaných v předchozích částech diplomové práce. Je načrtnutá pěkně a přemýšlivě, ale přece jen je zde onen náčrtkovitý charakter zjevný.

Tato disproporce mezi rozsáhlým obecným a stručným prakticko-interpretacním aspektem práce je nejspíš nevyhnutelnou daní tématu: seriálové adaptace literární klasiky nemají z hlediska své reflexe ještě zcela stabilizovanou a kanonizovanou teorii, na níž by stačilo se jen letmo odvolávat. Vinu na této disproporci mám nesporně i já jako školitel.

Nevyhnutelným důsledkem příliš širokého rozkročení a záběru jsou také občas až příliš povšechná, paušalizující a argumentačně nepodkládaná tvrzení. Rozsáhlost sledované problematiky poněkud utlumila analytický charakter práce; dikce se tudíž občas spokojuje s výkladem v tom smyslu, že takto to prostě je, a nedostává se už prostoru na reflexi vlastní metody, tedy na neustálé sebezpytující tázání, co že to říkám a proč to říkám.

Přes tyto dílčí vady na kráse se domnívám, že jde o práci přínosnou, která prokazuje schopnost dobrat se nových způsobů řešení a formulovat teze, které jsou původní a podnětné. Práci proto doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **výborně minus**

.....
podpis vedoucího - recenzenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 6. 6. 2014

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte